



คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๐๒ /๒๕๕๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่าผู้อุทธรณ์ซึ่งเคยดำรงตำแหน่งอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ๒ ฉบับ คือ หนังสือลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๓ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๗ รายการ คือ

๑. สำเนาสำนวนการสอบสวนและหลักฐานการสอบสวนทั้งหมด (โดยรวม สว. ๑ สว. ๒
สว. ๓ (ทั้ง ๓ ฉบับ) สว. ๔ สว. ๕ และสว. ๖)

๒. สำเนาคำวินิจฉัยและ/หรือคำสั่งของคณะกรรมการอุทธรณ์ประจำมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ (หรือของสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒแล้วแต่กรณี) ที่ให้คณะกรรมการ
สอบสวนใหม่ตามคำร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์เนื่องจากไม่ระงับการสอบสวนชั่วคราวระหว่างรอคำวินิจฉัย
คำคัดค้านกรรมการสอบสวนของอธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๓. สำเนาคำคัดค้านกรรมการสอบสวนและคณะกรรมการสอบสวนทั้งหมดของผู้อุทธรณ์

๔. สำเนาหนังสือทักท้วงการดำเนินการสอบสวนถึงคณะกรรมการสอบสวนใน
แต่ละขั้นตอนทุกฉบับของผู้อุทธรณ์

๕. สำเนารายงานการประชุมของสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทุกครั้ง
ที่เกี่ยวข้องกับการรับรองรายงานผลการสอบสวน การลงมติให้มีการลงโทษและการรับรองมติดังกล่าว

คำวินิจฉัย ที่ สค ๒๐๒ /๒๕๕๓

ที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนวินัยร้ายแรงผู้อุทธรณ์ตามคำสั่งของอธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๖. สำเนาบันทึกรายงานการประชุม การรับรองรายงานการประชุม และผลการวินิจฉัยทุก ครั้งของคณะกรรมการอุทธรณ์ประจำมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่เกี่ยวข้องกับการร้องทุกข์ การทำหน้าที่ของคณะกรรมการสอบสวน และการคัดค้านกรรมการสอบสวน

๗. สำเนาบันทึกรายงานการประชุม การรับรองรายงานการประชุม และผลการวินิจฉัยทุก ครั้งของคณะกรรมการอุทธรณ์ประจำมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่เกี่ยวข้องกับการร้องทุกข์ อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒอันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการสอบสวน

ต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๓ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๘ รายการ คือ

๑. สำเนาเรื่องร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์ถึงคณะกรรมการอุทธรณ์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ระหว่างเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๑-มิถุนายน ๒๕๕๓ จำนวน ๗๒ เรื่อง และสำเนาคำวินิจฉัยยกคำร้องของทั้ง ๗๒ เรื่องข้างต้นตามที่อ้างถึงในคำสั่ง

๒. สำเนาคำฟ้องต่อศาลปกครองทั้งหมดตามที่อ้างถึงในคำสั่งและสำเนาคำร้องถึงสำนักงาน ตรวจการแผ่นดิน สภาผู้แทนราษฎร สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี รวมทั้งหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องตามที่อ้างถึงในคำสั่ง

๓. หลักฐานหรือเอกสารที่แสดงถึง “การเป็นผู้ที่แสดงออกทัศนคติเชิงลบต่อการบริหารงาน และผู้บริหารมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในที่สาธารณะ ส่งผลให้บุคลากรไม่สามัคคีกัน” ตามที่อ้างถึงในคำสั่ง

๔. หลักฐานหรือเอกสารที่แสดงถึง “ความประพฤติก้าวร้าวไม่ให้เกิดติดต่อกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ” ตามที่อ้างถึงในคำสั่ง

๕. หลักฐานหรือเอกสารที่แสดงถึง “ความเสียหายต่อผลการเรียน.....ต่อสภาพจิตใจของ นิสิต....” ตามที่อ้างถึงในคำสั่ง

๖. หลักฐานหรือเอกสารที่แสดงถึง “การเป็นผู้ขัดขวางไม่ให้ความร่วมมือกับมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒในการพัฒนามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทางกายภาพ” ตามที่อ้างถึงในคำสั่ง

๗. หลักฐานหรือเอกสารที่แสดงถึง “การแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่” ตามที่อ้างถึงในคำสั่ง

๘. หลักฐานหรือเอกสารที่แสดงว่า “เป็นผลให้นิสิตได้รับความเดือดร้อนในการไม่มีห้องเรียนทันตามกำหนด”

คำวินิจฉัย ที่ สค ๒๐๒ /๒๕๕๓

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๕๑๙.๑.๐๓/๑๓๙ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์โดยแจ้งว่า เปิดเผยรายการที่ ๑ เฉพาะรายงานผลการสอบสวน (สว.๖) โดยให้เหตุผลว่า รายงานผลการสอบสวน สว. ๖ ซึ่งมีข้อมูลเอกสาร สว. ๔ และ สว. ๕ ที่เป็นเอกสารบันทึกถ้อยคำของพยานปรากฏอยู่ในรายงานผลการสอบสวน (สว.๖) แล้วรวมจำนวน ๗๙ หน้า สำหรับเอกสาร สว. ๑ สว. ๒ และ สว. ๓ ผู้อุทธรณ์เคยได้รับเอกสารนี้จากคณะกรรมการสอบสวนไปแล้ว ในระหว่างการดำเนินการสอบสวน อย่างไรก็ตามมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒก็ได้ดำเนินการสำเนาให้ผู้อุทธรณ์อีกและแจ้งผู้อุทธรณ์ด้วยว่าเปิดเผยรายการที่ ๓ โดยให้เหตุผลว่า สำเนาคำคัดค้านกรรมการสอบสวนและคณะกรรมการสอบสวน ซึ่งเอกสารทั้งหมดเป็นเอกสารที่ผู้อุทธรณ์เป็นผู้จัดทำ แต่อย่างไรก็ตามมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้ดำเนินการสำเนาให้ผู้อุทธรณ์ จำนวน ๒๘ แผ่น และเปิดเผยรายการที่ ๔ โดยให้เหตุผลว่า สำเนาหนังสือทักท้วงการดำเนินการสอบสวนซึ่งเอกสารทั้งหมดเป็นเอกสารที่ผู้อุทธรณ์เป็นผู้จัดทำ แต่อย่างไรก็ตามมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒก็ได้ดำเนินการสำเนาให้ผู้อุทธรณ์ จำนวน ๙ แผ่น ตามคำขอของผู้อุทธรณ์ฉบับลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๓

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒปฏิเสธการเปิดเผยรายการที่ ๑ ในส่วน สว. ๑ สว. ๒ และ สว. ๓ รายการที่ ๒ รายการที่ ๕ รายการที่ ๖ และรายการที่ ๗ ตามคำขอของผู้อุทธรณ์ฉบับลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๓ และรายการที่ ๑ ถึง ๘ ตามคำขอของผู้อุทธรณ์ฉบับลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๓ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาว่าผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีคำสั่ง ที่ ๒๓๘๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๓ ลงโทษให้ลดขั้นเงินเดือนผู้อุทธรณ์ และคำสั่งที่ ๒๓๘๓/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๓ ลงโทษให้ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการกรณีจัดทำเอกสาร สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ หลายฉบับที่มีเนื้อหาวิจารณ์การบริหารงานในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒโดยใช้ข้อความที่ไม่สุภาพ ไม่เหมาะสม เสียสติ ก้าวร้าว หยาบคาย ดุหมั่น โดยกล่าวเท็จ และเหยียดหยามมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒและได้เผยแพร่ต่อสาธารณะด้วยวิธีการส่งถึงตัวบุคคลโดยตรงและโดยจดหมายอิเล็กทรอนิกส์อย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปลายปี พ.ศ. ๒๕๔๙ เป็นต้นมา เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ



คำวินิจฉัย ที่ สค ๒๐๒ /๒๕๕๓

อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ๒ ฉบับ คือ หนังสือวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๓ และวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๓ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๑๕ รายการ ดังกล่าว แต่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเปิดเผยเฉพาะ รายการที่ ๑ ในส่วนของรายงานผลการสอบสวน (สว. ๖) รายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ ตามคำขอของผู้อุทธรณ์ฉบับลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๓ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มี ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับรายการที่ ๑ เฉพาะรายงานผลการสอบสวน (สว. ๖) โดยไม่มีการรับรองสำเนาถูกต้องตามหนังสือคำขอของผู้อุทธรณ์ฉบับลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๓ สำหรับข้อมูลรายการอื่น ผู้อุทธรณ์ยังไม่ได้รับ ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อนำใช้ประกอบการอุทธรณ์ต่อไป

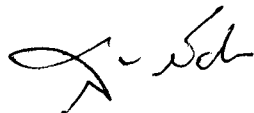
ผู้แทนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒชี้แจงว่า ภายหลังจากที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้มีคำสั่งลดชั้นเงินเดือนและคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการแล้ว ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือขอรายงานผลการสอบสวนวินัยของผู้อุทธรณ์ ซึ่งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้ให้รายงานผลการสอบสวนและเอกสารประกอบ เช่น สว. ๑ สว. ๒ และ สว. ๓ แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว ยกเว้นหนังสือร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ที่ร้องเรียนไปยังหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒกับคำฟ้องของผู้อุทธรณ์ที่ฟ้องมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒต่อศาลปกครอง ซึ่งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเห็นว่า เป็นเอกสารที่ผู้อุทธรณ์มีอยู่แล้วจึงไม่ดำเนินการให้ เอกสารดังกล่าว ต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือขอ รายงานการประชุมของสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่พิจารณาให้ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ รวมทั้งรายงานการประชุมของคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยที่พิจารณา เรื่องร้องทุกข์เกี่ยวกับการสอบสวนของผู้อุทธรณ์ ซึ่งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒพิจารณาแล้วเห็นว่า รายงานการประชุมดังกล่าวเป็นรายงานการประชุมลับ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒขอให้ที่ประชุมที่ พิจารณาเรื่องดังกล่าวยกเลิกชั้นความลับและอนุญาตก่อน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒจึงจะสามารถ ดำเนินการให้ผู้อุทธรณ์ได้และขณะนี้กรรมการสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้พิจารณายกเลิกชั้น ความลับรายงานการประชุมดังกล่าวแล้ว นอกจากนี้ผู้อุทธรณ์เป็นผู้เกี่ยวข้องและได้รับผลจากการ พิจารณาในเรื่องวินัยและเรื่องให้ออกจากราชการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒจึงต้องพิจารณา จัดทำรายงานการประชุมให้ผู้อุทธรณ์ต่อไป



คำวินิจฉัย ที่ สค ๒๐๒ /๒๕๕๓

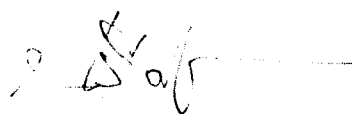
คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอตามรายการต่างๆ รวมอยู่ในสำนวนการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์ เมื่อการสอบสวนทางวินัยได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ อีกทั้งข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผลกระทบต่อสิทธิของผู้อุทธรณ์โดยตรง ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเปิดเผยสำนวนการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์



(นายสมยศ เชื้อไทย)


หัวหน้าคณะที่ ๓



(ศาสตราจารย์ปรีดี เกษมทรัพย์)

กรรมการ

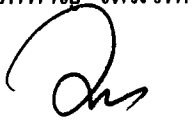
คำวินิจฉัย ที่ สค ๒๐๒ /๒๕๕๓


(นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์)

กรรมการ


(นายอีกหาญ โทมรศักดิ์)

กรรมการ


(นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์)

กรรมการ


(นายสุพจน์ ไพบูลย์)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์